

คู่มือ

กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน
การบริการจำกัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

องค์การบริหารส่วนตำบลกุตาไ้
อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม

คำนำ

แนวทางการปฏิบัติงาน เรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอย เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือแม้แต่ประชาชนทั่วไปจะต้องมีความรู้ในการบริหารจัดการ เนื่องจากปัจจุบันปัญหาขยะมูลฝอยได้ทวีความรุนแรงขึ้น โดยมีขยะเกิดขึ้นในประเทศไทยกว่าวันละ ๔๐,๐๐๐ ตัน โดยแต่ละคนจะผลิตขยะเฉลี่ยประมาณ ๐.๖๒ กิโลกรัมต่อคนต่อวัน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต ดังนั้นการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและจิตสำนึกให้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น นักเรียน นักศึกษา และประชาชนได้ทราบถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย การน า ขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ พร้อมทั้งสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดและแยกขยะอย่างเป็น รูปธรรมจึงถือได้ว่าเป็นภารกิจที่สำคัญที่จะต้องดำเนินการให้สำเร็จลุล่วง อีกภารกิจหนึ่งขององค์การบริหารส่วนตำบลกุตาไก้ อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลกุตาไก้

บทสรุปองค์ความรู้

๑. ความสำคัญ

มลพิษจากขยะมูลฝอย เป็นหนึ่งในปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ทวีความรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสังคมเมืองที่มีการขยายตัวของเมืองสูงตามจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น รวมไปถึงการขยายตัวและพัฒนาด้าน เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี โดยแต่ละปีหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการขยะมูลฝอยทั้งภาครัฐ และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากในการจัดการขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น เนื่องจากการ ดำเนินงานของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังขาดความพร้อม ทั้งด้านงบประมาณ บุคลากรที่ชำนาญ ความพร้อมใน การบริหารจัดการ เป็นผลทำให้การจัดการขยะมูลฝอยไม่มีประสิทธิภาพ องค์กรบริหารส่วนตำบลละหานนาได้ ดำเนินการจัดทำแนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอยระดับตำบลในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เพื่อเป็น แนวทางปฏิบัติงานประกอบด้วย

- ๑) แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย
- ๒) กิจกรรมลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย/ ของเสียอันตรายชุมชน
- ๓) ประสิทธิภาพในการให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอย
- ๔) การบริหารจัดการขยะมูลฝอยในลักษณะรวมศูนย์
- ๕) ประสิทธิภาพในการกำจัดขยะมูลฝอย
- ๖) รายได้ในการจัดการขยะมูลฝอย

๒. วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลละหานนาในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
- ๒) องค์กรบริหารส่วนตำบลละหานนามีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย อย่าง ต่อเนื่อง
- ๓) เป้าหมายการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๕

๓. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเป้าหมายในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น
- ๒) ปริมาณขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการมากขึ้น

๔. แนวทางการดำเนินงานเพื่อเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชน

๑. วางแผนการจัดการขยะมูลฝอยด้วยการจัดให้มีแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยระดับตำบล/ระดับ กลุ่มพื้นที่ แผนปฏิบัติการขยะมูลฝอยระดับตำบล หมายถึง แผนปฏิบัติการบริหาร จัดการขยะมูลฝอยแบบ ผสมผสานระดับตำบลซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลละหานนาร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการรวมกลุ่ม พื้นที่เพื่อจัดตั้งศูนย์ จัดการขยะมูลฝอย ได้มีการดำเนินการจัดทำโดยกำหนดกิจกรรมที่มีการดำเนินการอย่างใด อย่างหนึ่ง เช่น การ ลด คัดแยกและนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์และของเสียอันตรายไปกำจัดอย่างถูกต้อง การจัดหาที่ดิน การปรับปรุงสถานที่กำจัด การศึกษาออกแบบรายละเอียดการจัดตั้งศูนย์การติดตาม ความก้าวหน้าและการ จัดทำรายงานผลการดำเนินงาน การสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำ แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยระดับตำบล/กลุ่มพื้นที่ ทำได้โดย ทบทวนแผนจัดการขยะมูลฝอยขององค์การ บริหารส่วนตำบลที่มีอยู่ และจัดทำแผนปฏิบัติการ จัดการขยะมูลฝอยระดับตำบลทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีการรวมกลุ่มพื้นที่กันเพื่อจัดตั้ง ศูนย์จัดการขยะมูลฝอยแล้ว และ ตำบลนั้นๆ เป็นหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการศูนย์ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนปฏิบัติการ จัดการขยะมูลฝอยระดับกลุ่มพื้นที่แทน นำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยที่จัดทำขึ้น บรรจุ ในแผน ยุทธศาสตร์ระดับจังหวัดหรือแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เพื่อเสนอ ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณดำเนินการ ต่อไป

๒. ลดปริมาณขยะมูลฝอยด้วยการจัดให้มีการดำเนินกิจกรรมลด คัดแยกและนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ ประโยชน์ การรีไซเคิลหรือการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และช่วยลดภาระการกำจัดขยะมูลฝอยขั้นสุดท้าย ทำให้ยืดอายุการใช้งานของสถานที่ฝังกลบขยะ มูลฝอย รวมทั้ง ยังช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกด้วย โดยการสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนตำบลเน้นกิจกรรม

- จัดทำแผนปฏิบัติการ (เฉพาะด้าน) การลด คัดแยกและใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย ให้เหมาะสมกับ สภาพพื้นที่และองค์ประกอบขยะมูลฝอยและการจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจร

- จัดระบบคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนแบบแยกประเภท และ จัดระบบการเก็บ รวบรวมในรูปแบบต่างๆ อาทิ การเก็บรวมโดยชุมชน การเก็บรวบรวมวัสดุรีไซเคิลตามจุดที่กำหนด

- ดำเนินกิจกรรมคัดแยกและนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ตามแผนปฏิบัติการ เช่น การจัดตั้งศูนย์ รีไซเคิลชุมชน การตั้งธนาคารขยะรีไซเคิลของชุมชน การนำขยะอินทรีย์ไปทำปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยน้ำ

- ให้ความรู้กับประชาชน/ชุมชนในการลด คัดแยก ณ แหล่งกำเนิดและให้มีการนำขยะ มูลฝอยกลับมา ใช้ประโยชน์ โดยการณรงค์ประชาสัมพันธ์ผ่านผู้นำชุมชน/เสียงตามสาย

- สร้างเครือข่ายกลุ่มอาชีพรับซื้อของเก่า เช่น จัดทำทะเบียน/อบรมให้ความรู้/จัด สวัสดิการ ด้าน สุขภาพอนามัยจัดระเบียบร้านรับซื้อของเก่าทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการดำเนินงานด้านการลดคัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยอย่างเป็นรูปธรรมแล้วให้มีการพัฒนาเป็นต้นแบบในการดำเนินงานในพื้นที่อื่นๆ

๓. เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอยให้ครอบคลุมพื้นที่บริการ การเพิ่มประสิทธิภาพ การให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอยให้ครอบคลุมพื้นที่บริการ จะช่วยลด ปัญหาขยะมูลฝอยตกค้าง และผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมตามมาโดยทั่วไป ประสิทธิภาพการเก็บขน ขยะมูลฝอย จะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ หลายอย่าง อาทิ เส้นทางเก็บขน ปริมาณขยะมูลฝอย การจราจร เส้นทางเก็บขน ระยะทางเก็บขน รวมถึง พฤติกรรมการเก็บขนเช่น การคัดแยกขยะมูลฝอยการใช้เครื่องทุ่นแรง เป็นต้นจากการวิจัยของสำนัก สิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมของพนักงานเก็บขน โดยเฉพาะ การแยกขยะมูลฝอย ใช้เวลาถึงร้อยละ ๔๐ ของเวลาทั้งหมดในการเก็บขน การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอยให้ครอบคลุมพื้นที่บริการ อาจทำได้หลายวิธี อาทิ

- จัดหาอุปกรณ์ในการเก็บ รวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยให้เพียงพอและสอดคล้องกับปริมาณขยะมูลฝอย ที่เกิดขึ้นในชุมชนและควรจัดให้มีระบบการเก็บรวบรวมขนส่ง ของเสียอันตรายจากชุมชน (อาทิ ภาชนะรองรับ รถยนต์บรรทุกของเสีย รวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆ) แยกต่างหากจากระบบการเก็บรวบรวม ขนส่งขยะมูลฝอยทั่วไป

- รณรงค์ประชาสัมพันธ์และปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การทิ้ง ขยะ มูลฝอยใน สถานที่และภาชนะรองรับที่จัดเตรียมไว้

- ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยให้เหมาะสมกับพื้นที่
- กำหนดจำนวนรถเก็บขนขยะมูลฝอยให้เหมาะสมกับปริมาณที่จัดเก็บในพื้นที่และ กำหนด เส้นทาง การเก็บขนให้สอดคล้องกับปริมาณขยะมูลฝอย
- ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินงานเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอย โดยมีการกำหนดเกณฑ์และเงื่อนไขตามความเหมาะสม

๔. แก้ไขปัญหาการจัดขยะมูลฝอย โดยการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในลักษณะรวมศูนย์ หรือมีการใช้ บริการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยร่วมกันกับ อปท.ใกล้เคียง

๕. ประสิทธิภาพในการกำจัดขยะมูลฝอย การก่อสร้างสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยส่วนใหญ่มักจะถูกต่อต้านทั้งที่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชุมชนสาเหตุที่ ประชาชนมักต่อต้านเนื่องจากเกรงว่าจะมีปัญหาเรื่องกลิ่น การรั่วไหลของน้ำชะมูลฝอย และการเข้าในพื้นที่ ของรถขนขยะมูลฝอย ดังนั้น การดำเนินการดูแลและเดินระบบกำจัดขยะมูลฝอย จึงต้องมีการดำเนินการอย่าง มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งต้องมีการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำใต้ดินบริเวณสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเป็นระยะเพื่อเป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพของสถานที่กำจัด และ นำไปสู่การกำหนดแนวทางการปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยต่อไป การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดขยะมูลฝอย ทำได้โดย

- อบรมการดูแลและเดินระบบให้กับเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการของ อปท.
- จัดทำแผนงานการฟื้นฟูสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ และดำเนินการฟื้นฟูเพิ่มประสิทธิภาพระบบ

๖. เพิ่มรายได้จากการบริหารจัดการขยะมูลฝอย องค์การบริหารส่วนตำบลกุกตาไ้ มักประสบปัญหา รายได้ที่ได้จากการให้บริการจัดการขยะมูลฝอยต่ำกว่าค่าใช้จ่ายจริงมากทำให้เป็นอุปสรรคในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการ ดังนั้น จึงควรมี การพิจารณา หาแนวทางที่จะเพิ่มรายได้จากการให้บริการ อาทิจัดฝึกอบรมการใช้โปรแกรมประยุกต์แนวทางการกำหนด อัตราค่าบริการกำจัดขยะมูลฝอยเชิงพื้นที่ศึกษา ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเก็บรวบรวม และขนส่งขยะมูลฝอยเพื่อ เป็นข้อมูลในการวางแผนและกำหนด ค่าบริการลดต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยด้วยการพัฒนาระบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยจากต้นทาง ปรับปรุงระบบการจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพ เช่น ให้สัมปทานหรือจัดจ้างภาคเอกชน ให้ทำการเก็บค่าบริการให้ขยายฐานการ จัดเก็บให้ครอบคลุมเขตการให้บริการมากขึ้นปรับเพิ่มอัตรา ค่าธรรมเนียมอย่างเหมาะสม ซึ่งควรนำหลัก “ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย” มาประยุกต์และต้องพิจารณา “ความสามารถในการจ่าย”ควบคู่ไปด้วยให้ความรู้ด้าน สิ่งแวดล้อมเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและสร้างความตระหนัก ด้าน สิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนและให้ความร่วมมือในการจ่ายค่าบริการ

๖. การติดตามและประเมินผล

สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลกุกตาไ้ อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดนครพนม

๗.การยกย่องชมเชยกลุ่มเป้าหมาย

๑) การมอบรางวัลและเกียรติบัตรแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านเกณฑ์การประเมินสมรรถนะ การบริหารจัดการขยะมูลฝอย

๒) มอบเกียรติบัตรแก่ชุมชนทุกชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุดตาไก้ ที่เข้าร่วมโครงการ

๓) มอบประกาศ/เกียรติบัตรเกียรติบัตรแก่ผู้ให้การสนับสนุนองค์ความรู้

๘. องค์ความรู้ที่ได้

การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน

๑. ความหมายของขยะมูลฝอย มูลฝอย (Solid Wastes) คือ ของเสียที่เกิดขึ้นจากการกระทำหรือกิจกรรมซึ่งโดยปกติจะเป็น ของแข็ง (Solid) หรือกึ่งของแข็ง (Semisolid) และจะถูกทิ้งหลังจากมีการใช้หรือเมื่อไม่มีความต้องการ มูลฝอย หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใช้ใส่อาหาร แก้ว วัสดุ หรือซากสัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เกิดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น ๆ (พระราชบัญญัติรักษาความ สะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕) ความหมายของขยะมูลฝอยในมิติของการจัดการ มูลฝอยควรจะหมายถึง สิ่งของที่เหลือประโยชน์ หรือสิ่งของที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ หรือเพื่อให้มีขยะมูลฝอยที่ไม่มีประโยชน์เหลือน้อยที่สุด อัน จะสร้างมลพิษน้อยที่สุด

๒. แหล่งกำเนิดขยะมูลฝอย แหล่งกำเนิดของขยะมูลฝอย เกิดขึ้นจาก กิจกรรมต่าง ๆ ในครัวเรือนและสถานประกอบการต่าง ๆ ในชุมชน สามารถเก็บรวบรวมได้จากสถานที่ต่าง ๆ เช่น แหล่ง ชุมชนหรืออาคาร บ้านเรือน ร้านอาหาร การทำความสะอาดทางเท้าที่สาธารณะ หรือตลาด โรงงานอุตสาหกรรมหรือแหล่ง พาณิชยกรรม เป็นต้น แหล่งกำเนิดขยะ มูลฝอยที่สำคัญ ได้แก่ ที่อยู่อาศัย สถานที่ สาธารณะ สถานที่ตั้งระบบ สาธารณูปโภค ต่าง ๆ โรงงานอุตสาหกรรมและลักษณะ ขยะมูลฝอยจากแหล่งกำเนิดต่างๆ เหล่านี้ จะมีความแตกต่างกันไปตามของกิจกรรม

๓. ประเภทของขยะมูลฝอย ขยะมูลฝอยสามารถแบ่งออกได้หลายประเภทตามเกณฑ์ที่ใช้แบ่ง เช่น ขยะเปียกกับขยะแห้ง หรือ ขยะ ที่สามารถนำกลับมาใช้ได้อีกกับขยะที่ต้องกำจัด เป็นต้น โดยทั่วไปอาจแบ่งประเภทของขยะมูลฝอยตาม คุณลักษณะออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

๑) ขยะทั่วไป เป็นขยะที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ได้แก่ เศษวัสดุก่อสร้าง กระดาษที่มีแผ่นฟิล์มหรือแผ่นพลาสติกเคลือบ กล่องลูกฟูกที่ทำจากฟางอัด กล่องเครื่องดื่มต่าง ๆ พลาสติกที่มีส่วนผสมของไฟเบอร์ ฟองน้ำ เศษผ้า เศษหนัง เศษยาง เศษพรม ขยะประเภทนี้ไม่เกิดการสลายและเน่าเหม็น

๒) ขยะอินทรีย์ หรือขยะที่ย่อยสลายได้ เป็นขยะจากครัวเรือน ภัตตาคาร โรงอาหาร ตลาดสด และการเกษตรกรรม ได้แก่ เศษอาหาร เศษผัก เศษเนื้อ เศษผลไม้ ซากสัตว์ มูลสัตว์ ขยะประเภทนี้สามารถสลายและ เน่าเปื่อยได้ง่าย มีกลิ่นเหม็น เพราะว่าเป็นสารประกอบอินทรีย์ที่มี ดังนั้นการกำจัดขยะประเภทนี้ควรพิจารณา ความเป็นไปได้ในการหมักทำปุ๋ยก่อน

๓) ขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ ขยะประเภทนี้ไม่เกิดการย่อยสลาย สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ เช่น กระดาษ พลาสติก แก้ว โลหะ อโลหะ เป็นต้น ในการกำจัดควร พิจารณาการ แยกชิ้นส่วน ที่ยังสามารถนำกลับมาใช้ได้

๔) ขยะติดเชื้อและขยะอันตราย เป็นขยะจากสถานพยาบาล โรงงานอุตสาหกรรม หรืออื่น ๆ ซึ่งต้องใช้ กรรมวิธีในการทำลายเป็นพิเศษ ได้แก่ วัสดุที่ผ่านการใช้ในโรงพยาบาล แบคทีเรีย กระจังป้องกัน ฟิล์มถ่ายรูป ถ่านไฟฉาย เป็นต้น การกำจัดขยะติดเชื้อจากโรงพยาบาลจะทำได้โดยการเผาขยะติดเชื้อ ส่วนขยะอันตรายอื่น ๆ ต้องดำเนินการอย่างระมัดระวัง

๔. ปัญหา ผลกระทบของขยะมูลฝอยต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๑. ทำให้เกิดทัศนยะจาด (Visual Pollution) ปัญหาการทิ้งขยะมูลฝอยไม่ถูกที่ทำให้เกิดความสกปรก ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นที่น่ารังเกียจแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงรวมทั้งผู้พบเห็น ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจเนื่องมาจากการขาดความรับผิดชอบหรือจิตสำนึกที่ดีในการทิ้งมูลฝอยของประชาชน หรือความไม่เพียงพอของภาชนะรองรับมูลฝอยก็ได้

๒. เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่กระจายของเชื้อโรค โดยเฉพาะมูลฝอยติดเชื้อจากสถานพยาบาล ซึ่งมักมีการทิ้งปะปนมากับมูลฝอยทั่วไปของชุมชนอยู่เสมอ ทำให้ประชาชนที่ไปคุ้ยเขี่ยมูลฝอย (Scavenger) มี การสัมผัสกับเชื้อโรคต่างๆ ที่ปะปนมากับมูลฝอยได้ นอกจากนี้มูลฝอยที่ย่อยสลายได้มักมีแบคทีเรียทำหน้าที่ย่อยสลาย มักจะมีเชื้อโรคจากกองมูลฝอยจะแพร่กระจายไปกับแมลงวัน แมลงสาบ หนู และสุนัขที่มาคุ้ยเขี่ย กองมูลฝอยซึ่งเป็นแหล่งอาหารและที่อยู่อาศัยของสัตว์เหล่านั้นได้ เช่น เชื้อที่ทำให้เกิดโรคคหิวหวัด ไทฟอยด์ และโรคบิด เป็นต้น

๓. ทำให้ดินเสื่อมและเกิดมลพิษ มูลฝอยที่เทกองทิ้งไว้ จะทำให้พื้นดินสกปรกดินมีสภาพเป็นกรดหรือด่างหรือมีสารพิษที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในดิน ตลอดจนทำให้คุณสมบัติทางกายภาพของดินเปลี่ยนแปลงไป เช่น โขเคียม ทำให้เนื้อดินแตก่วน นอกจากนี้ในกองมูลฝอยอาจมีพวกโลหะหนัก ที่ปะปนมากับมูลฝอย เช่นปรอท แคดเมียม ตะกั่ว เป็นต้น หากมีการปนเปื้อนลงสู่ดินแล้วอาจมีการปนเปื้อนมาสู่คน ทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพได้

๔. ทำลายแหล่งน้ำมูลฝอยที่ตกในแหล่งน้ำหรือท่อระบายน้ำจะทำให้แหล่งน้ำตื้นเขินหรืออุดตัน นอกจากนี้ยังทำให้เกิดมลพิษทางน้ำทำให้ไม่เหมาะแก่การใช้อุปโภคบริโภค หากน้ำเสียมีความสกปรกสูงมาก จะทำให้พืชและ สัตว์ในน้ำตายอย่างรวดเร็ว

๕. ทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ เนื่องจากการเผาขยะมูลฝอยทำให้เกิดควันและก๊าซพิษ นอกจากนี้การกองทิ้งขยะที่สามารถย่อยสลายได้จะเกิดการย่อยสลายโดยจุลินทรีย์ ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นของก๊าซไฮโดรเจน ซัลไฟด์ ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของและก่อให้เกิดการเรียนปัญหาเหตุรำคาญขึ้น

๕. การจัดการมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด

การจัดการมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิดต่างๆ เช่น บ้านเรือน สำนักงาน อาคาร โรงงาน โดยการใช้ หลักการ ๓R มีวัตถุประสงค์เพื่อให้แหล่งกำเนิดมูลฝอย ลด คัดแยก และใช้ประโยชน์จากมูลฝอยให้มากที่สุด ก่อนส่งมูลฝอยที่ไม่มีค่าแล้วไปกำจัดอย่างถูกหลักสุขาภิบาล โดยมีหลักการ ดังนี้

R๑ = Reduce (ลดการใช้) คือ “ลดระดับการใช้ในปัจจุบันลง โดยควบคุมปริมาณการใช้ให้อยู่ในสัดส่วนที่พอเหมาะเพื่อให้เกิดการสูญเปล่านั้นน้อยที่สุด” กล่าวไว้โดย Middleton and Hawkins ใน Swarbrooke (๑๙๙๘) หรือ ถ้าจะพูดให้เข้าใจง่าย คือ ลดการใช้อย่างฟุ่มเฟือย และ ใช้ทุกสิ่งอย่างคุ้มค่า เลือกใช้เท่าที่จำเป็น ใช้สินค้าที่มีอายุการใช้งานนาน

R๒ = Reuse (การใช้ซ้ำ) เป็นการนำสิ่งของที่ใช้งานไปแล้วแต่ยังสามารถใช้งานได้มาใช้ซ้ำ ให้คุ้มค่าบำรุงรักษาสิ่งของนั้นๆให้มีอายุการใช้งานนานๆ หรืออาจนำไปให้ผู้อื่นใช้ต่อหรือบริจาคก็ได้ “ขยะหลายชนิดที่เรา “ทิ้ง” อาจเป็นวัตถุดิบในการผลิตสำหรับอีกคน เช่น เศษไม้จากการก่อสร้าง สามารถนำมาทำเฟอร์นิเจอร์ได้ ถุงใส่เมล็ดกาแฟในร้านขายกาแฟสามารถนำมาทำกระเป๋า ชี้อีเลี่ยนสามารถทำเป็นรูป หรือแม้แต่การ ดัดแปลง

ของใช้ต่างๆ ในบ้าน เช่น การนำขวดโหลกาแฟมาล้างทำความสะอาด และใช้เป็นขวดโหลใส่ของ ขวด น้ำอัดลมที่ทำด้วยพลาสติก นำมาใส่น้ำดื่ม หรือนำไปใส่ปุ๋ยน้ำชีวภาพ กากน้ำตาล ถุงพลาสติกก็ใช้หลาย ๆ ครั้ง ตามสภาพและความเหมาะสม”

Rm = Recycle (การนำกลับมาใช้ใหม่) เป็นการนำวัสดุต่างๆ เช่น กระดาษ แก้ว พลาสติก เหล็ก อะลูมิเนียม ฯลฯ มาแปรรูปโดยกรรมวิธีต่างๆ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งนอกจากจะเป็นการลดปริมาณขยะมูลฝอยแล้ว ยังเป็นการลดการใช้พลังงานและลดมลพิษที่เกิดกับสิ่งแวดล้อมอีกด้วย วิธีการจัดการในแต่ละ R Reduce (ลดการใช้) เป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตัวเราเองในการใช้สินค้าและบริการต่างๆ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เช่น ขยะที่จะเกิดขึ้น การใช้พลังงานในการผลิต ความสิ้นเปลืองในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งพวกเราทุกคนมีส่วนช่วยกันได้ โดยคิดก่อนซื้อสินค้า พิจารณาว่าสิ่งนั้นมีความจำเป็นมากแค่ไหน หากจำเป็นต้องซื้อควรพิจารณาว่าหลังจากใช้สินค้านั้นแล้วบรรจุภัณฑ์ที่เหลือสามารถนำกลับมาใช้ซ้ำ หรือนำมาแปรรูปใช้ใหม่ได้หรือไม่ เช่น การไปจ่ายตลาด ถ้าเรานำเอาถุงผ้า ถุงกระดาษ หรือประเภทตะกร้าจักสานที่ทำด้วยหวายหรือไม่ไผ่ ตัดมือ ไปด้วย ก็จะช่วยลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติกลงได้ การชอถุงใหญ่ใบเดียว แทนการใช้ถุงพลาสติกเล็กๆ หลายๆ ใบ การใช้แก้วน้ำเซรามิก แทนแก้วพลาสติกหรือแก้วกระดาษ ปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ฟุ่มเฟือย เช่น สินค้าลดราคาต่างๆ ปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่มีหีบห่อบรรจุภัณฑ์ฟุ่มเฟือยมีการห่อหุ้มหลายชั้น ปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงการเลือกซื้อสินค้าชนิดใช้ครั้งเดียวหรือผลิตภัณฑ์ที่มีอายุการใช้งานต่ำและเป็นอันตราย เช่น ถ่านไฟฉายที่ไม่ได้มาตรฐาน ปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงการซื้อผลิตภัณฑ์ขนาดเล็กสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้เป็นประจำ ควรเลือกที่มีขนาดใหญ่เพราะคุ้มค่า และใช้บรรจุภัณฑ์น้อยกว่า การใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ชนิดเติม นอกจากนั้นยังรวมถึงการลดการใช้ทรัพยากรในการออกแบบ การออกแบบเพื่อลดอัตราการใช้ วัสดุดิบ ในกระบวนการผลิต การออกแบบเพื่อลดอัตราการใช้พลังงานในกระบวนการผลิต และ การออกแบบ เพื่อลดอัตราการใช้พลังงานในระหว่างการใช้งาน เป็นต้น ผลดีที่เกิดจากการจัดการขยะตามหลัก ๓R ๑. ประหยัดงบประมาณในการจัดการมูลฝอย ตัวอย่าง เช่น ในปัจจุบัน กทม. มีภาระในการกำจัดขยะถึง วันละ ๘,๗๐๐ ตัน/วัน หรือประมาณ ๓.๒ ล้านบาท เสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บและกำจัดโดยเฉลี่ยตันละ ๑,๐๐๐บาท คิดเป็นค่าใช้จ่ายวันละ ๘,๗๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะปีละ ๓,๒๐๐ ล้านบาท หากเรานำขยะมูลฝอยกลับมารีไซเคิลก่อนทิ้งรวมกันเป็นขยะ เราจะสามารถลดปริมาณขยะได้อย่างน้อย ๓๐% หรือ ประมาณ ๒,๗๐๐ ตัน/วัน สามารถประหยัดงบประมาณได้วันละ ๒,๗๐๐,๐๐๐ บาท/วัน หรือปีละประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท นอกจากนี้หากมีการคัดแยกเศษอาหารที่เหลือจากการประกอบอาหารหรือการรับประทานอาหารในแต่ละ วันรวมถึงเศษกิ่งไม้ใบไม้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักในขยะของบ้านเราถึง ๕๐% คัดแยกออกมาใช้ประโยชน์ใน รูปของปุ๋ยหมัก อาหารสัตว์หรืออื่น ไปผลิตเป็นก๊าซหุงต้ม นอกจากจะเป็นการแปรรูปขยะกลับมาใช้เป็น ทรัพยากรแล้วยังสามารถ ลดปริมาณขยะได้ถึงวันละ ๔,๐๐๐ ตัน/วัน ประหยัดงบประมาณได้วันละ ๔ ล้านบาท หรือปีละประมาณ ๑,๖๐๐ ล้านบาท เพียงแค่นี้จะสามารถประหยัดงบประมาณไปได้ถึงปีละ ๒,๖๐๐ ล้านบาท

๒. ประหยัดพื้นที่รองรับและกำจัดมูลฝอย การคัดแยกและนำขยะกลับมารีไซเคิล สามารถลดปริมาณขยะ ที่ต้องกำจัดโดยการฝังกลบถึง ๒.๖ ล้านตัน/ปี ประหยัดพื้นที่ฝังกลบได้อย่างน้อย ปีละกว่า ๕๐๐ ไร่ (ประเมินจากการ ฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล โดยการขุดหลุมลึกชั้นละ ๓ เมตร สูง ๓ ชั้น และใช้ความหนาแน่นขณะบดอัด ๔๐๐กิโลกรัม/ลูกบาศก์เมตร)

๓. ประหยัดพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติในกระบวนการผลิต เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้วัตถุดิบใหม่ เช่น ลดพลังงานที่ใช้ในการตัดต้นไม้ เพื่อนำมาทำกระดาษหรือเชื้อเพลิง ลดการขุดทรายธรรมชาติขึ้นมา ในกระบวนการผลิตแก้วลดการขุดแร่ธาตุ เหล็ก ทองแดง อะลูมิเนียมหรือโลหะอื่นๆ

๔. การนำวัสดุรีไซเคิลมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้า ช่วยผู้ประกอบการลดต้นทุนที่เกี่ยวข้องเช่น ลดต้นทุนด้านพลังงานในการหลอมประมาณร้อยละ ๑๕ ๕. ลดการปลดปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) เมื่อเปรียบเทียบกับการนำไปฝังกลบหรือเผาใน เตาเผา

๖. ก่อให้เกิดอาชีพและการจ้างงาน เช่นอาชีพการคัดแยกขยะ พ่อค้าคนกลางที่จะรวบรวมขยะ บรรจุภัณฑ์ ผู้ผลิตและแปรรูปสินค้าจากวัสดุรีไซเคิล มีการตั้งร้านรับซื้อของเก่าหรือโรงงานคัดแยกและแปรรูปเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นด้วย

๖. การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการจัดการขยะในชุมชน จะต้องจัดเตรียมภาชนะ และ รถสำหรับเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย ตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

๖.๑ ภาชนะสำหรับรองรับขยะมูลฝอย

(๑) จัดวางภาชนะรองรับขยะในบริเวณพื้นที่ที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นเช่น ตลาด ที่พักอาศัย สถาบันการศึกษา ชุมชน อุตสาหกรรม หรืออื่นๆ ตามข้อกำหนดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ • จัดวางภาชนะรองรับขยะแบบแยกประเภทในอัตราไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ลิตรต่อ ๕๐ - ๘๐ หลังคาเรือน หรือต่อประชากร ๓๕๐ คน หรือตามความเหมาะสมของชุมชน

• จัดให้มีภาชนะหรือสถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บกักขยะแบบแยกประเภท ณ จุดรวบรวมขยะ (Station) ของชุมชนเพื่อรอการเก็บขนไปกำจัดหรือดำเนินการอย่างอื่น โดยให้มีความจุไม่น้อยกว่า ๓ เท่าของปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวันหรือตามความเหมาะสมของสถานที่

(๒) การจัดหาภาชนะรองรับขยะ หรือสถานที่เก็บกักขยะรวมในชุมชน จะต้องพิจารณาตาม ลักษณะของขยะที่จะทำการคัดแยก เช่น จัดหาภาชนะหรือสถานที่เก็บกักขยะย่อยสลายและขยะรีไซเคิล หรือขยะ รีไซเคิล ขยะย่อยสลาย และขยะทั่วไป หรือขยะรีไซเคิล ขยะย่อยสลาย ขยะทั่วไป และขยะอันตราย

(๓) สถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บกักขยะรวมในชุมชนจะต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- ผนังต้องทำด้วยวัสดุถาวรและทนไฟ
- พื้นผิวภายในต้องเรียบและกันน้ำซึม
- ต้องมีการป้องกันกลิ่น น้ำฝน และสัตว์คุ้ยเขี่ยหรือพาหะนำโรค
- มีความสะดวกในการทำความสะดวกและรวบรวมน้ำเสียที่เกิดจากขยะเพื่อนำไปบำบัด
- ต้องมีระบบระบายและถ่ายเทอากาศที่ดี และป้องกันน้ำเข้าสู่สถานที่เก็บกัก
- ตั้งอยู่ห่างจาก แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค สถานที่ประกอบอาหารสถานที่รับประทาน อาหาร บริเวณที่เลี้ยงเด็กอ่อน หรือสนามเด็กเล่นตามข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ตั้งอยู่ในบริเวณที่สาธารณชนเข้าถึงได้ง่าย และรถเก็บขนขยะสามารถเข้าไปดำเนินการขน ถ่ายได้สะดวก
- มีเครื่องปิดกั้นให้พ้นจากสายตาสาธารณชนและมีรั้วรอบขอบชิด
- มีเครื่องหมายแสดงว่าเป็นสถานที่เก็บกักขยะ ป้ายแสดงแผนการเก็บขนและแผนฉุกเฉิน สำหรับช่วงเวลาที่ความจุของสถานที่ไม่เพียงพอเนื่องจากความล่าช้าในการขนส่งขยะไปจัดการ

(๔) ภาชนะรองรับขยะ หรือสถานที่เก็บกักขยะรวมในชุมชน จะต้องตั้งอยู่ในที่ที่ไม่มีสิ่งกีดขวางทางจราจร และการสัญจรของประชาชน

(๕) ขยะจะต้องถูกเก็บรวบรวมไว้ในภาชนะรองรับแบบแยกประเภทตามที่ได้ระบุไว้บน ภาชนะหรือสถานที่เก็บกักขยะซึ่งได้จัดเตรียมไว้สำหรับชุมชนนั้น

๖.๒ ผู้คัดแยกขยะมูลฝอย

(๑) ห้ามบุคคลใดดำเนินการคัดแยกขยะเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ในภาชนะรองรับขยะ หรือสถานที่เก็บกักขยะรวมของชุมชน เว้นแต่

- บุคคลดังกล่าวได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการขยะในชุมชน
- บริเวณหรือสถานที่เก็บกักขยะดังกล่าวได้จัดไว้เป็นพื้นที่เฉพาะสำหรับให้มีการคัดแยก
- กรณีอื่นๆ ตามที่หน่วยงานส่วนท้องถิ่นกำหนด

(๒) บุคคลใดที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้คัดแยกขยะในภาชนะหรือสถานที่เก็บกักขยะในชุมชน จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- ควบคุมมิให้มีการหกหล่น ปลิวฟุ้งของขยะและการรั่วไหลของน้ำชะขยะในขณะดำเนินการ คัดแยก
- จัดเก็บขยะและภาชนะรองรับให้อยู่ในสภาพเดิมหลังจากคัดแยกแล้วเสร็จ
- ของมีคม เช่น เศษแก้ว หรือเข็มฉีดยา จะต้องคัดแยกออกจากขยะอื่นๆ และใส่ถุงมือที่มี ความหนาเพียงพอ เพื่อป้องกันการเกิดบาดแผลในขณะทำการคัดแยก
- ห้ามทำการคัดแยกวัตถุต้องสงสัยหรือภาชนะบรรจุวัสดุที่ไม่ทราบแน่ชัดหากพบเห็น ให้รีบ แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตรวจสอบต่อไป
- ห้ามเผา หลอม สกัดหรือดำเนินกิจกรรมอื่นใด เพื่อการคัดแยก การสกัดโลหะมีค่าหรือ ทำลายขยะในบริเวณพื้นที่ที่ไม่มีระบบป้องกันและควบคุมของเสียที่จะเกิดขึ้น
- ไม่คัดแยกขยะในขณะที่ร่างกายมีบาดแผล หรือเจ็บป่วย
- ในขณะดำเนินการคัดแยกขยะจะต้องสวมเสื้อผ้าให้รัดกุมและสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันตนเอง เช่น ถุงมือ ผ้าปิดจมูก แว่นตา หมวกคลุมผม และรองเท้าบูท
- เมื่อคัดแยกขยะแล้วเสร็จให้ทำความสะอาดร่างกายโดยการอาบน้ำฟอกสบู่ทุกครั้ง
- ควรทำความสะอาดเสื้อผ้าหรืออุปกรณ์ป้องกันต่างๆ ภายหลังเลิกใช้งานในแต่ละครั้งและให้ ทำความสะอาดแยกต่างหากจากชุดอื่นๆ
- ควรรับประทานอาหารและดื่มน้ำที่สะอาด รวมทั้งล้างมือก่อนรับประทานอาหารทุกครั้ง
- ควรมีการตรวจสุขภาพประจำปี เช่น ตรวจเลือด ตับ ไต และปอด และฉีดวัคซีนป้องกันโรค เช่น บาดทะยัก ไทฟอยด์และอื่นๆ

๖.๓ การดำเนินการจัดเก็บ

(๑) จัดเก็บขยะให้หมดทุกวันหรือให้มีปริมาณขยะตกค้างน้อยที่สุด เพื่อป้องกันปัญหาเรื่อง กลิ่นทัศนียภาพและพาหะนำโรค

(๒) จัดเก็บขยะแยกตามประเภท/ชนิดของขยะที่ได้คัดแยกไว้ เช่น การจัดเก็บขยะรีไซเคิล แยกต่างหากจากขยะย่อยสลาย ขยะทั่วไปและขยะอันตราย

(๓) จัดเก็บขยะอันตรายแยกต่างหากจากขยะรีไซเคิล ขยะย่อยสลายและขยะทั่วไป

(๔) จัดให้มีวันเก็บรวบรวมพิเศษสำหรับขยะรีไซเคิลและขยะอันตรายอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง และห้ามใช้รถเก็บรวบรวมที่มีระบบอัดขยะเก็บรวบรวมขยะอันตราย

(๕) ควบคุมมิให้เกิดการฟุ้งกระจายของขยะและการหกรั่วของน้ำชะขยะในขณะจัดเก็บ รวบรวม

(๖) ห้ามมิให้ระบายน้ำเสียที่เกิดจากการล้างหรือทำความสะอาดภาชนะ และสถานที่เก็บกัก ขยะ ลงสู่แม่น้ำ แอ่งน้ำ ลำน้ำ คลองระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติอื่นๆ โดย ปราศจากการบำบัดจนได้ค่าตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

(๗) จัดเก็บขยะติดเชื้อตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

(๘) จัดการขยะอันตรายตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด

๖.๔ เส้นทางกำจัดเก็บ

(๑) กำหนดเส้นทางให้จุดสุดท้ายของการเก็บขยะ อยู่ใกล้สถานีขนถ่ายขยะ หรือพื้นที่กำจัด ขยะมากที่สุด ส่วนการเก็บรวบรวมขยะรีไซเคิล ให้แต่ละหมู่บ้านมีการจัดตั้งธนาคารขยะรีไซเคิล เพื่อรวบรวมขยะไว้สำหรับจำหน่าย

(๒) ถ้าบริเวณใดมีการจราจรติดขัดมากๆ ให้หลีกเลี่ยงการเก็บรวบรวมในเวลานั้นโดย ดำเนินการ ในเวลาที่มีการจราจรน้อยที่สุด

(๓) ควรเก็บรวบรวมขยะ ในบริเวณที่มีปริมาณมากที่สุดก่อนในช่วงวันที่ทำการเก็บขนขยะ

(๔) ในกรณีที่มีพื้นที่ที่มีขยะปริมาณน้อย และมีจุดเก็บรวบรวมอยู่กระจัดกระจาย ให้ทำการเก็บรวบรวมในบริเวณพื้นที่ดังกล่าวเป็นที่สุดท้ายแต่เก็บให้หมดในวันเดียวกัน

๖.๕ การป้องกันอันตรายสำหรับพนักงานเก็บขน

(๑) จัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอสำหรับพนักงานเก็บรวบรวมขยะ เช่น ถุงมือ รองเท้า ผ้าปิดจมูก เป็นต้น รวมทั้งกำชับให้พนักงานแต่งกายให้ถูกสุขลักษณะโดยใช้อุปกรณ์ ป้องกันอันตรายที่จัดเตรียมให้ ได้แก่ การสวมเสื้อผ้าที่รัดกุม ใส่ถุงมือให้มิดชิด สวมรองเท้าหุ้มส้น และใช้ผ้าปิดจมูกตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงาน

(๒) ตรวจสอบสุขภาพพนักงานเก็บรวบรวมขยะเป็นประจำทุกปีดูแลรักษาอุปกรณ์และรถเก็บ รวบรวมขยะให้อยู่ในสภาพดีตลอดเวลา

๗. การเก็บขนขยะมูลฝอย การขนส่ง หรือเคลื่อนย้ายขยะควรจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

๗.๑ ควบคุมดูแลมิให้มีการบรรทุกขยะเกินพิกัดน้ำหนักที่กำหนดไว้ สำหรับรถเก็บรวบรวมขยะนั้นๆ

๗.๒ ปฏิบัติตามข้อจำกัดน้ำหนัก และระเบียบวิธีการขนส่งวัสดุบนถนนสาธารณะซึ่งกำหนด โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๗.๓ ขยะจะต้องถูกขนส่งในภาชนะบรรจุหรือตู้ที่ปิดของยานพาหนะขนส่ง อาทิ การปิดฝาด้านข้าง และด้านท้ายของรถยนต์เก็บขนขยะแบบเปิดข้างเท้ายในระหว่างการขนส่ง

๗.๔ ควบคุมการรั่วไหลของน้ำชะขยะ ระหว่างการขนส่งโดยการจัดให้มีถังรองรับน้ำชะขยะ (Holding tank)

๗.๕ ควบคุมการหกหล่น ปลิวฟุ้งของขยะออกนอกยานพาหนะขนส่งโดยจัดให้มีผ้าใบหรือ ตาข่ายปกคลุมขยะในระหว่างการขนส่ง

๗.๖ ขนส่งขยะรีไซเคิลแยกต่างหากจากขยะย่อยสลาย ขยะทั่วไปและขยะอันตราย

๗.๗ ขยะอันตรายจะต้องขนส่งแยกต่างหากจากขยะรีไซเคิล ขยะย่อยสลาย และขยะทั่วไปและปฏิบัติ ตามกฎระเบียบข้อกำหนดของการขนส่งวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติ วัตถุอันตรายหรือกฎหมายอื่นที่ เกี่ยวข้อง

๗.๘ จำกัดความเร็วของรถในช่วงที่วิ่งผ่านชุมชนบริเวณทางร่วมหรือทางแยกให้มีความเร็วไม่เกิน ๔๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง เพื่อป้องกันปัญหาด้านการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองและอุบัติเหตุ

๗.๙ พนักงานขับรถ จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวัง และปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด

๗.๑๐ ห้ามมิให้ระบายน้ำชะขยะ และน้ำเสียที่เกิดจากการล้าง หรือทำความสะอาดรถยนต์เก็บขนขยะ ลงสู่แม่น้ำ แหล่งน้ำ ลำน้ำ คลองระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติอื่นๆโดยปราศจากการ บำบัดจนได้ค่าตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด ติดตั้งป้ายหรือเครื่องหมายแสดง ทางเข้าสถานที่กำจัดขยะให้ชัดเจน เพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากประชาชนที่สัญจรผ่านไปมา

๘. การกำจัดขยะมูลฝอย วิธีการกำจัดมูลฝอยที่ถูกต้องจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

๘.๑ ไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสัตว์เช่น ทำให้เกิดแหล่งอาหารแหล่ง เพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงที่เป็นพาหะนำโรค ได้แก่ หนู แมลงวัน ยุง แมลงสาบ และสุนัข เป็นต้น

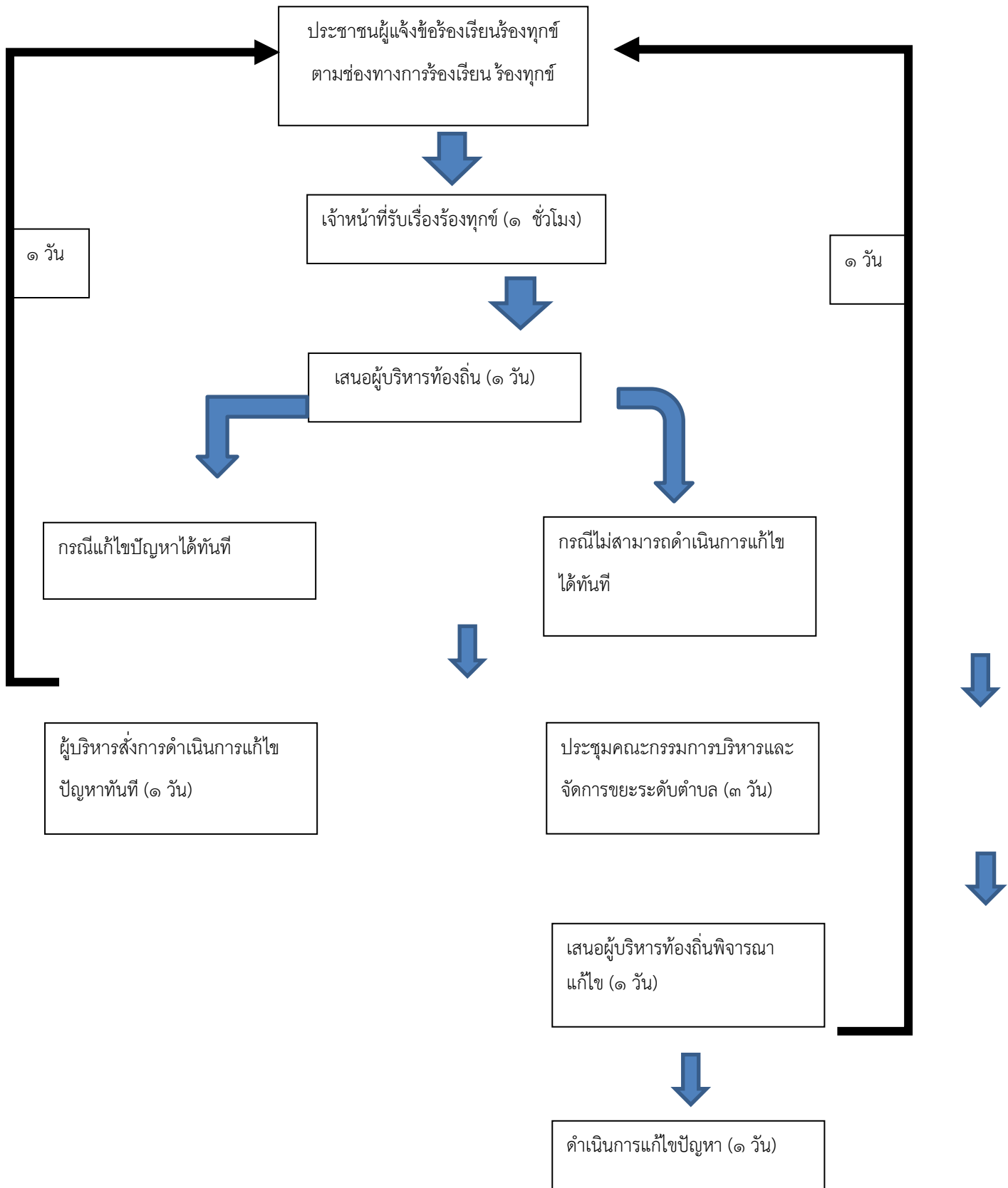
๘.๒ ไม่ทำให้เกิดการปนเปื้อนแก่แหล่งน้ำและพื้นดิน

๘.๓ ไม่เป็นสาเหตุของความเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากเสียง กลิ่น ควีน ผง และฝุ่นละออง

๘.๔ ไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทำให้สิ่งแวดล้อมเสียหายน้อย ระบบการ กำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกหลักวิชาการและก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมน้อย ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันมี อยู่ ๓ ระบบ ได้แก่ ๑. ระบบฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) ๒. ระบบการหมักทำปุ๋ย (Composting) ๓. ระบบการเผาในเตาเผา (Incineration) ซึ่งระบบกำจัดแต่ละวิธีมีแนวคิดหรือการดำเนินการ แตกต่างกันไป สรุปได้ดังนี้

๑. การหมักมูลฝอยเพื่อทำปุ๋ย (Composting) ใช้กับสารอินทรีย์ที่ย่อยสลายได้ มีความชื้น ๕๐-๗๐% หลักการ หมักขยะเพื่อทำปุ๋ย อาศัยขบวนการทางชีววิทยาของจุลินทรีย์ในการย่อยสลายอินทรีย์วัตถุที่มีอยู่ในมูล ฝอย โดยเฉพาะจุลินทรีย์พวกที่ต้องการออกซิเจน (Aerobic Bacteria) ภายใต้สภาวะที่เหมาะสมในด้านความชื้น อุณหภูมิ ปริมาณออกซิเจน รวมทั้งอัตราส่วนระหว่างคาร์บอนและไนโตรเจน ผลผลิตที่ได้เป็นสารอินทรีย์ที่สลาย แล้วเป็นผงหรือก้อนเล็กๆ สีน้ำตาล เรียกว่า คอมโพสท์ (Compost) สามารถนำไปใช้เป็นสารปรับปรุงคุณภาพ ดิน

แผนผังขั้นตอนการรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในชุมชน

ที่ นพ ๗๙๐๐๑/

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลลูกตาไก่
๑๕๑ หมู่ที่ ๔ ถนนหนองดินแดง-เทพพนม
(ก.ม.๑๗-๑๘) อ.ปลาปาก จ.นครพนม ๔๘๑๖๐

มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ประชาสัมพันธ์การใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลูกตาไก่ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลูกตาไก่ เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑ เล่ม

เนื่องด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลลูกตาไก่ อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม ได้จัดทำร่าง
ข้อบัญญัติ เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วน
ตำบลลูกตาไก่ ในคราวประชุมสภาสมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๖
กรกฎาคม ๒๕๕๘ นั้น

บัดนี้ ร่างข้อบัญญัติการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘ นายอำเภอปลาปากได้
เห็นชอบลงนาม เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศ
และงานทั่วไป เล่มที่ ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๓๑๖ ง วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ รวมทั้งนายกององค์การบริหารส่วน
ตำบลลูกตาไก่ ได้อนุมัติและประกาศใช้ร่างข้อบัญญัติดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังนั้นอาศัยอำนาจตามความ
ใน มาตรา ๗ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์
ท่านประชาสัมพันธ์ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลูกตาไก่ เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ประชาชนในหมู่บ้านได้รับทราบ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดประชาสัมพันธ์ให้ทราบโดยทั่วกัน

ขอแสดงความนับถือ

(นายทรัพย์ทวี คำสุข)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลูกตาไก่

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
งานกฎหมายและคดี
โทร/โทรสาร ๐-๔๒๕๗-๘๓๐๐

ไอทีกร ✓

2965

วันที่ 21 ธ.ค. 58

15.05

ที่ นร ๐๕๐๓ (กรจ.)/ 25774

ถึง องค์การบริหารส่วนตำบลลูกตาไก่

ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลลูกตาไก่ ที่ นพ ๗๙๐๐๑/๖๘๓ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ได้ส่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลูกตาไก่ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘ ไปเพื่อดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษา นั้น

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ดำเนินการประกาศเรื่องดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๓๑๖ ง วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ทั้งนี้ ได้ส่ง แผ่นบันทึกข้อมูลคืนมาด้วยแล้ว

อนึ่ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นมา สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ดำเนินการ โฆษณาเผยแพร่ราชกิจจานุเบกษาทุกเรื่องทางอินเทอร์เน็ตบนเว็บไซต์กลุ่มงานราชกิจจานุเบกษา www.ratchakitcha.soc.go.th ตรงตามวันที่ประกาศจริงแล้วจึงขอได้โปรดติดตามตรวจสอบ ราชกิจจานุเบกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอต่อไปด้วย

ที่พบ ๗๗๗ ๐๗๓. ลูกตาไก่
- คณ. เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
เลขที่ ๗๗๗ ๐๗๓. ลูกตาไก่
เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตบนเว็บไซต์
ของเว็บไซต์นี้ที่ www.ratchakitcha.go.th
- เพื่อดูข้อมูลเพิ่มเติม

ในเอกสารที่ส่งมาขอรับ
ฉบับที่ ๗๗๗ ๐๗๓. ลูกตาไก่
มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๓๐ ธ.ค. ๕๘
จึงขอแจ้งให้ทราบ
๒๑ ธ.ค. ๕๘

สำนักนิติธรรม
โทร. ๐๒-๒๘๐-๙๐๐๐ ต่อ ๑๒๕

๒๑ ธ.ค. ๕๘

๒๑ ธ.ค. ๕๘

๒๑ ธ.ค. ๕๘

๒๑ ธ.ค. ๕๘

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกุดตาไก้

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกุดตาไก้ ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลกุดตาไก้ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกุดตาไก้และนายอำเภอปลาปาก จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกุดตาไก้ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลกุดตาไก้แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วก่อนข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่เศษอาหาร เศษมูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือ สิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่าเจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้ ให้เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้อาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกัน

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้ หรืออาจอนุญาตให้ บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทน หรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้ และระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้ หรือเขตพื้นที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลทุกตําไ้ มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่องค์การ บริหารส่วนตำบลทุกตําไ้ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย องค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฤๅไน
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฤๅไน ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลฤๅไน โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลฤๅไนและนายอำเภอปลาทอง จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฤๅไน เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลฤๅไนแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วก่อนข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่เศษอาหาร เศษสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือ สิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่าเจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้ ให้เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้อาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกัน

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้ หรืออาจอนุญาตให้ บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทน หรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้ และระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้ หรือเขตพื้นที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลทุกตําไ้ มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่องค์การ บริหารส่วนตำบลทุกตําไ้ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย องค์การบริหารส่วนตำบลทุกตําไ้จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยใช้บังคับในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก้ การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่ายเท ทิ้ง หรือทำให้มีชั้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในที่ หรือทางสาธารณะ เป็นต้นว่า ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก้จัดไว้ให้โดยเฉพาะ

(๒) ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะ หรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นร่วออกมาข้างนอก

(๓) ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีชั้นซึ่งสิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

(๔) ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลในถังรับ รถขน เรือขน สถานที่เก็บหรือพักสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก้ เว้นแต่เป็นการกระทำ ของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก้

(๕) ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการขน ถ่าย เท คู้ย เชี่ย ขุด หรือเคลื่อนย้ายมูลฝอยในที่รองรับ รถขน เรือขนหรือสถานที่พักมูลฝอยใดๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก้ เว้นแต่เป็นการกระทำ ของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก้

(๖) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำ ของพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๗) ที่รองรับสิ่งปฏิกูลต้องเป็นภาชนะมิดชิด ไม้รั่ว ไม้ซึม และไม่มีกลิ่นเหม็นร่ว ออกมาข้างนอก และที่รองรับมูลฝอยต้องไม้รั่ว มีฝาปิดมิดชิดกันแมลงและสัตว์ได้ ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงาน สาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

(๘) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องรักษาบริเวณอาคาร หรือสถานที่นั้นไม่ให้มีการถ่าย เท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

(๙) ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย อันอาจทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น กลิ่น ควัน หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำ โดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะ หรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ควรทำการเก็บ
ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแจ้ง
เป็นหนังสือไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้นๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า
สิบห้าวัน หรือเมื่อได้ทำการปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย กำหนดบริเวณที่ต้องทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูล
หรือมูลฝอยไม่น้อยกว่าสามแห่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับตั้งแต่วันประกาศแล้ว เจ้าของ
หรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียว
เท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ซึ่งตนเป็นเจ้าของหรือครอบครองอยู่
โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำ
เป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลูกตาไก่
จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ สม.๑ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาการจัดทะเบียนนิติบุคคล/ทะเบียนพาณิชย์
- (๔) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๕) สำเนาเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๑ ต้องมีคุณสมบัติและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ที่องค์การบริหารส่วนตำบลลูกตาไีกำหนด ดังนี้

- (๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล
 - (๑.๑) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดุดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะ ดังนี้
 - (๑.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

(๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ มีฝาปิด-เปิดอยู่ด้านบน

(๑.๑.๓) มีปั๊มดูดสิ่งปฏิกูลชนิดเฮવી (Heavy Duty) คือปั๊มสูบตะกอนที่สามารถสูบตะกอนของแข็งได้ และติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลและอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี

(๑.๑.๔) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่ว ไม่ซึม

(๑.๑.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังดักน้ำ ไม้กวาด น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไกลโซล ๕ %)

(๑.๑.๖) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวรถพาหะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลให้รู้ว่าเป็นพาหะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “รถดูดสิ่งปฏิกูล” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการด้วยอักษรไทย ซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ไว้ทั้งสองด้านของตัวรถ โดยขนาดตัวอักษรต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

(๑.๑.๗) สีของรถพาหะเก็บขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องกำหนดให้มีสีต่างจากรถเก็บ ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก้

(๑.๒) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง ฝาปิดปากปิดจมูก สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๑.๓) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเองต้องแสดงหลักฐาน (ใบนำส่งสิ่งปฏิกูล)ว่าจะนำสิ่งปฏิกูลไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งใด

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) สถานที่ดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานที่ราชการ แหล่งน้ำสาธารณะ โดยให้คำนึงถึงการป้องกันมิให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมหรือเหตุรำคาญแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

(๒.๒) ต้องมีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขาภิบาล เช่น

(๒.๒.๑) ระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลโดยการหมักย่อยสลาย (Composting and Digestion) ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

(ก) ถังหมักย่อยสลาย ประกอบด้วยถังคอนกรีตที่ก่อสร้างขึ้นจำนวน ๓๑ ถังมีฝาปิดมิดชิด ถังหมักแต่ละถังต้องมีท่อระบายอากาศภายในถังหมักจะบรรจุสิ่งปฏิกูลที่ได้จากรถสูบล้างสิ่งปฏิกูลที่ไปสูบล้างจากส้วมตามบ้านเรือนและอาคารต่าง ๆ แล้วนำมาถ่ายลงในถังหมักนี้ ภายในถังหมักจะเกิดการย่อยสลายสิ่งปฏิกูลโดยแบคทีเรียชนิดที่ไม่ต้องการออกซิเจน (Anaerobic Digestion) ทำการหมักอย่างน้อย ๒๘ วัน เพื่อทำลายเชื้อโรคพยาธิและไข่พยาธิที่ปะปนมากับสิ่งปฏิกูล

(ข) ลานทรายกรอง ภายหลังจากสิ่งปฏิกูลและน้ำที่ทำการหมักในถังหมักจนครบเวลาตามข้อ (๒.๒.๑) แล้ว จึงปล่อยลงสู่ลานทรายกรอง ซึ่งจะทำหน้าที่กรองสิ่งปฏิกูลให้เหลือตกค้างอยู่ด้านบน ส่วนน้ำก็จะซึมผ่านลานทรายกรองสู่ท่อน้ำทิ้งด้านล่าง เพื่อรวบรวมนำไปสู่อุปกรณ์เก็บไว้รดต้นไม้หรือบำบัดก่อนปล่อยเป็นน้ำทิ้งต่อไป สำหรับตะกอนที่กรองอยู่ด้านบนลานทรายกรองนั้น ให้ตากแดดจนแห้งสนิทเพื่อเป็นการฆ่าเชื้อโรคโดยแสงอาทิตย์อีกชั้นหนึ่ง จากนั้นจึงนำไปย่อยหรือบดให้มีขนาดเล็กลงเพื่อนำไปใช้เป็นปุ๋ยต่อไป

โดยการจัดวางระบบต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากระทรวงสาธารณสุข และหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒.๓) ต้องจัดให้มีเสื่อคลุม ฝาปิดปาก ปิดจุก ลุงมือยาง รองเท้าหนังยาง หุ้มสูงถึงแข้ง มีอุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด พลาสติก น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไสโซน ๕ %) สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๒.๔) ต้องมีการควบคุมหรือดูแลหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ด้านสุขาภิบาล สิ่งแวดล้อมหรือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

(๓) ผู้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน มูลฝอย

(๓.๑) ต้องมีพาหนะเก็บ ขน มูลฝอย ซึ่งมีลักษณะ ดังนี้

(๓.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมขนส่งทางบก

(๓.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้เก็บ ขนมูลฝอย ต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ และไม่ทำให้มูลฝอยหกหล่น หรือปลิวฟุ้งกระจายขณะขนย้าย

(๓.๑.๓) ส่วนของรถที่ใช้เก็บ ขนมูลฝอย ต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่ว ไม่ซึม

(๓.๑.๔) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ไม้กวาด น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕ %)

(๓.๑.๕) ต้องมีข้อความแสดงที่ตัวรถพาหนะเก็บ ขนมูลฝอย เพื่อให้รู้ว่าเป็นรถที่ใช้เก็บ ขนมูลฝอย เช่น “รถเก็บ ขนมูลฝอย” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการด้วยอักษรไทย ซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ไว้ทั้งสองด้านของตัวถัง โดยขนาดตัวอักษรต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

(๓.๑.๖) สีของรถพาหนะเก็บ ขนมูลฝอย ต้องกำหนดให้มีสีต่างจากรถเก็บ ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตัว

(๓.๒) ต้องจัดให้มีผ้าปิดปาก ปิดจมูก เสื้อสะท้อนแสง ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง อุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด พลั่ว น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕ %) สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๓.๓) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดมูลฝอยของตนเองต้องแสดงหลักฐาน (ใบนำส่งมูลฝอย) ว่าจะนำมูลฝอยไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งใด

(๔) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) สถานที่ดำเนินกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอยต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานที่ราชการ แหล่งน้ำสาธารณะ โดยให้คำนึงถึงการป้องกันมิให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมหรือเหตุรำคาญแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

(๔.๒) ต้องมีระบบกำจัดมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เช่น อาจจะเป็นระบบเตาเผา (Incinerater) หรือระบบฝังกลบ (Sanitary Land-fill) หรือระบบหมักเป็นปุ๋ย (Decompose) ซึ่งแต่ละระบบจะต้องมีข้อกำหนดหลักเกณฑ์ที่ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและประชาชนข้างเคียงรวมทั้งการป้องกันเหตุรำคาญด้วย

โดยการจัดวางระบบต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงสาธารณสุข และหรือหน่วยหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔.๓) ต้องมีผู้ควบคุมหรือดูแลหรือผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม หรือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

(๔.๔) ต้องจัดให้มีผ้าปิดปาก ปิดจมูก เสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยาง หุ้มสูงถึงแข้ง อุปกรณ์ทำความสะอาด เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด พลุ น้ำยาดับกลิ่น น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไกลโซล ๕ %) สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๑ หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๑๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่ต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาต หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้ว และเป็นกรณีที่เห็นสมควรให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตตามแบบ สม.๒ หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่ที่ได้รับคำขอพร้อมเอกสารหลักฐาน ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ แล้ว ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบ ก่อนสิ้นกำหนดเวลาดังกล่าวตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๕ ในการดำเนินการผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ ๑๓ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ขณะทำการดูดสิ่งปฏิกูลต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม สวมผ้าปิดปาก ปิดจมูก ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าน้ำยาง และร่างกายผู้ปฏิบัติงาน หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๑.๒) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล โดยหลังจากดูดสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว ให้ทำการดูดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลและทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕ %)

(๑.๓) ทำความสะอาดรถขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากออกปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดที่ถูกต้องเหมาะสม คือน้ำล้างจะต้องผ่านการบำบัดน้ำเสียหรือปล่อยลงสู่ลานทรายซึมชนิดร่องซึม โดยต้องห่างจากแหล่งน้ำดื่มน้ำใช้ไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๑.๔) กรณีมีสิ่งปฏิกูลหกเรี่ยราด ให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕ %) แล้วทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๑.๕) มีการตรวจสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยเฉพาะการตรวจโรคระบบทางเดินอาหาร

(๑.๖) ห้ามนำรถไปใช้ในกิจการอื่น

(๑.๗) ต้องดูแลมิให้ข้อความบนตัวถังรถลบเลือน

(๑.๘) ต้องมีใบอนุญาตติดประจำรถ

(๑.๙) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการตามใบอนุญาต

(๑.๑๐) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๖

(๑.๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความสะอาด ปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบัญญัติ ระเบียบ และประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตัว

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) ต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมและมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษา ระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลและอยู่ประจำที่ระบบบำบัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๒) เจ้าหน้าที่ต้องสวมเสื้อคลุม สวมถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง และสวมผ้าปิดปาก ปิดจมูก ขณะปฏิบัติงาน

(๒.๓) เจ้าหน้าที่จะต้องดูแลให้รถสูบล้างสิ่งปฏิกูลต้องทิ้งสิ่งปฏิกูลลงถังหมัก ตรงตามถังที่กำหนดในแต่ละวัน เพื่อให้มั่นใจว่าสิ่งปฏิกูลหมักนานอย่างน้อย ๒๘ วัน (กรณีมีความจำเป็นต้องใส่สิ่งปฏิกูลหลาย ๆ ครั้งหรือหลาย ๆ วันในหนึ่งถัง เนื่องจากสิ่งปฏิกูลยังไม่เต็มถังให้เริ่มต้นนับจาก วันที่ใส่สิ่งปฏิกูลครั้งสุดท้าย)

(๒.๔) ถ้ามีสิ่งปฏิกูลหกเรี่ยราดให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโซล ๕ %) แล้วทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๒.๕) ต้องปิดฝาถังหมักสิ่งปฏิกูลทุกครั้งหลังจากที่ใส่สิ่งปฏิกูลลงในถังหมักแล้ว

(๒.๖) เจ้าหน้าที่ดูแลระบบจะต้องลงบันทึกเลขที่รถสูบล้างสิ่งปฏิกูล และปริมาตร สิ่งปฏิกูลที่นำมาทิ้งทุกครั้งเป็นการป้องกันไม่ให้นำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งที่อื่น

(๒.๗) ทุกครั้งที่ปล่อยสิ่งปฏิกูลจากถังหมัก เมื่อสิ่งปฏิกูลไหลออกจะหมดให้ใช้ไม้หยั่งที่ระบายเพื่อช่วยให้ตะกอนที่ค้างอยู่ก้นถังหมักไหลออกมาให้หมดและควรใช้น้ำฉีดไล่ตะกอน ที่ค้างอยู่ก้นถังหมักอย่างน้อย ๓ เดือนต่อครั้ง

(๒.๘) การดูแลลานทรายกรอง ให้ทำความสะอาดหน้าลานทรายกรอง เมื่ออัตราการซึมเริ่มช้าลงโดยใช้อุปกรณ์ลอกหน้าลานทรายกรองออกแล้วเติมทรายใหม่ และต้องคอยเติมทรายให้ได้ความสูงตามที่กำหนดไว้

(๒.๙) การโกยตะกอนที่ตกค้างแล้วไปทำปุ๋ยให้ทิ้งไว้นาน ๓ วันหลังจากที่ ตะกอนแห้งแล้วจึงโกยตะกอนที่ตกค้างสนิทนำไปตกก่อนนำไปใช้ทำเป็นปุ๋ย

(๒.๑๐) หากมีอุปกรณ์ส่วนไหนชำรุดต้องแจ้งซ่อมทันที

(๒.๑๑) เจ้าหน้าที่ต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยเฉพาะการตรวจโรคระบบทางเดินอาหาร

(๒.๑๒) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการตามใบอนุญาต

(๒.๑๓) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๖

(๒.๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความสะอาดปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบัญญัติ ระเบียบและประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตัว

(๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) ขณะทำการเก็บ ขน มูลฝอย ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานผูกผ้าปิดปาก ปิดจมูก สวมถุงมือยาง สวมเสื้อสะท้อนแสง สวมรองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง สวมเสื้อและกางเกงให้มิดชิด และทำความสะอาดผ้าปิดปาก ปิดจมูก เสื้อ กางเกง ถุงมือยาง รองเท้าหนังยาง และร่างกายผู้ปฏิบัติงานหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๓.๒) การเก็บขนมูลฝอยต้องจัดเก็บให้เรียบร้อยมิให้มีมูลฝอยตกค้าง

(๓.๓) ขณะขนย้ายต้องไม่ทำให้มูลฝอยตกหล่น หรือฟุ้งกระจายตามท้องถนน

(๓.๔) ทำความสะอาดรถเก็บ ขน มูลฝอยอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดที่ถูกสุขาภิบาล คือน้ำล้างจะต้องผ่านการบำบัดน้ำเสีย หรือปล่อยลงสู่สถานทรายซึมชนิดร่องซึมโดยต้องห่างจากแหล่งน้ำดื่ม น้ำใช้ไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๓.๕) มีการตรวจสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยเฉพาะการตรวจโรคระบบทางเดินอาหาร

(๓.๖) ห้ามนำรถไปใช้ในกิจการอื่น

(๓.๗) ต้องดูแลมิให้ข้อความบนตัวถังลบเลือน

(๓.๘) ต้องมีใบอนุญาตติดประจำรถ

(๓.๙) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการตามใบอนุญาต

(๓.๑๐) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๖

(๓.๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยสัญลักษณ์ ความสะอาด ปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบัญญัติ ระเบียบและประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก่

(๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) การกำจัดมูลฝอยต้องถูกหลักสุขาภิบาลและมีข้อกำหนดหลักเกณฑ์ที่ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและประชาชนข้างเคียง รวมทั้งการป้องกันเหตุรำคาญ เช่น

(๔.๑.๑) ระบบเตาเผา (Incinerater) ต้องควบคุมไม่ก่อให้เกิดเขม่า ฝุ่นละอองที่ไปกระทบความเป็นอยู่ของประชาชนข้างเคียง

(๔.๑.๒) ระบบฝังกลบ (Sanitary Land - fill) ต้องมีระบบรองรับน้ำขยะ (Leachate) ไปกำจัดโดยต้องควบคุมไม่ปล่อยให้ไปปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติ

(๔.๑.๓) ระบบหมักเป็นปุ๋ย (Decompose) ต้องควบคุมไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นที่รุนแรง หรือเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์พาหะนำโรค โดยเฉพาะแมลงวัน หนู แมลงสาบ หรืออื่น ๆ

(๔.๒) ต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรม หรือมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษา ระบบกำจัดมูลฝอยและอยู่ประจำเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ณ สถานที่ระบบกำจัดมูลฝอย

(๔.๓) เจ้าหน้าที่ต้องสวมเสื้อคลุม สวมถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง และสวมผ้าปิดปาก ปิดจมูกขณะปฏิบัติงาน

(๔.๔) มีการตรวจสุขภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยเฉพาะการตรวจโรคระบบทางเดินอาหาร

(๔.๕) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการตามใบอนุญาต

(๔.๖) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๖

(๔.๗) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยสัญลักษณ์ ความสะอาด ปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบัญญัติ ระเบียบ และประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก่

ข้อ ๑๖ ผู้รับใบอนุญาตต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับบริการทุกราย โดยสัญญาดังกล่าว อย่างน้อยต้องระบุถึงอัตราค่าบริการ ระยะเวลาในการให้บริการและความรับผิดชอบในกรณีผิดสัญญา โดยส่งสำเนาสัญญาให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดสามสัปดาห์ก่อนวันที่เริ่มการให้บริการ

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้รับใบอนุญาตจะยกเลิกการให้บริการแก่ผู้รับบริการรายใด ต้องทำเป็นหนังสือ แจ้งพนักงานท้องถิ่นล่วงหน้าก่อนเลิกการให้บริการอย่างน้อยสัปดาห์วัน

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียด ในสัญญาที่ทำขึ้นระหว่างผู้รับใบอนุญาตกับผู้รับบริการ เช่น การเปลี่ยนอัตราค่าบริการ ผู้รับใบอนุญาตต้องส่งสำเนาสัญญาที่แก้ไขแล้วนั้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในกำหนดสัปดาห์วันก่อนวันที่ได้รับการให้บริการตามสัญญาใหม่

ข้อ ๑๘ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาข่ายเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุตามแบบ สม.๓ เมื่อได้ยื่นคำขอ พร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่ได้รับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาต สิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียม ภายในเวลากำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่า สองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๐ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลทุกตาข่าย

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินกิจการตามข้อบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการชั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๓ เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป หรือหากประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอลีกการดำเนินกิจการ หรือแก้ไขรายการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สม.๔

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สม.๔ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๓) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ สม.๒ โดยประดับตราสีแดง ว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มีวัน เดือน ปีที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๔) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

(๕) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิมระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปีของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๕ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ สม.๑

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ สม.๒

(๓) คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ สม.๓

(๔) คำขออนุญาตต่าง ๆ เช่น แก้ไขเปลี่ยนแปลงกิจการ, ขอรับใบแทนใบอนุญาต บอกละเลิการดำเนินกิจการให้ใช้แบบ สม.๔

ข้อ ๒๖ ในกรณีปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้ เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๗ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต ตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๘ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับ ใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่ง โดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักทำการงาน ของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือ วันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๙ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บขนส่งปฏิภูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก่ หรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บขนส่งปฏิภูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องดำเนินการเก็บขน และกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๓๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก่ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้ใดทำการถ่ายเท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย ในที่หรือทางสาธารณะ เป็นต้นว่า ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คู คลอง สระน้ำ บ่อน้ำ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๓ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก่ รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ทรัพย์ทวี คำสุข

นายกององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก่

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลกุดตาไก้
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	อัตราค่าเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย	
	ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ	
	(๑) เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป	ลูกบาศก์เมตรละ ๒๕๐
	(๒) เศษไม่เกินลูกบาศก์เมตร (เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)	๓๕๐
๒	ค่าเก็บและขนมูลฝอย	
	(๑) ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย วันหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	
	- วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร	เดือนละ ๑๐
	- วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร	เดือนละ ๒๐
	- วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร	เดือนละ ๓๐
	- วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร	เดือนละ ๕๐
	- วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร	เดือนละ ๖๐
	- วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร	เดือนละ ๘๐
	- วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร	เดือนละ ๑๕๐
	- วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร	เดือนละ ๒๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	เดือนละ ๓๐๐
	(๒) ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย วันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตรขึ้นไป	
	- วันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ ๑,๕๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร	เดือนละ ๒,๐๐๐
	(๓) ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว	
- ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	ครั้งละ ๑๕๐	
- ครั้งหนึ่ง ๆ เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ ๑๕๐	

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๓	<p>อัตราค่าธรรมเนียม ในการออกใบอนุญาตประกอบ กิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วย การคิดค่าบริการ(ต่อปี)</p> <p>(๑) รับทำการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย</p> <p>(๒) รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย</p> <p>(๓) ให้บริการห้องสุขา</p> <p>(๔) ให้บริการรถสุขาเคลื่อนที่</p>	<p>ฉบับละ ๕,๐๐๐</p> <p>ฉบับละ ๕,๐๐๐</p> <p>ฉบับละ ๒,๐๐๐</p> <p>ฉบับละ ๑,๐๐๐</p>

บัญชีอัตราค่าบริการชั้นสูง
ต่อท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฤๅไน
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าบริการ ชั้นสูงไม่เกิน (บาท)
๑	ค่าเก็บและขนออกจากระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ	
	(๑) เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป	ลูกบาศก์เมตรละ ๓๕๐
	(๒) เศษไม่เกินลูกบาศก์เมตร (เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)	๑๕๐
๒	ค่าเก็บและขนมูลฝอย	
	(๑) ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย วันหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	
	- วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร	เดือนละ ๔๐
	- วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร	เดือนละ ๘๐
	- วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร	เดือนละ ๑๒๐
	- วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร	เดือนละ ๑๖๐
	- วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร	เดือนละ ๒๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร	เดือนละ ๔๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร	เดือนละ ๖๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร	เดือนละ ๘๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	เดือนละ ๑,๐๐๐
	(๒) ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย วันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตรขึ้นไป	
	- วันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ ๒,๐๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร	เดือนละ ๒,๐๐๐
	(๓) ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว	
- ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	ครั้งละ ๒๐๐	
- ครั้งหนึ่ง ๆ เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ ๒๐๐	

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๓	รับทำการกำจัดมูลฝอย โดยใช้ระบบเตาเผา (Incinerater)	ตันละ ๑,๐๐๐
๔	รับทำการกำจัดมูลฝอย โดยใช้ระบบฝังกลบ (Sanitaly Land-fill)	ตันละ ๕๐๐
๕	รับทำการกำจัดมูลฝอย โดยใช้ระบบหมักเป็นปุ๋ย (Decompose)	ตันละ ๑,๐๐๐
๖	ค่ากำจัดสิ่งปฏิกูล	ลูกบาศก์เมตรละ ๕๐๐
๗	ค่าบริการห้องสุขา	ต่อคนต่อครั้ง ๕
๘	ค่าบริการรถสุชาเคลื่อนที่	ต่อคนต่อครั้ง ๕

คำขอรับ

ใบอนุญาตประกอบกิจการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เขียนที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า อายุ ปี สัญชาติ อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่
ตรอก/ซอย ถนน ตำบล อำเภอ จังหวัด
โทรศัพท์

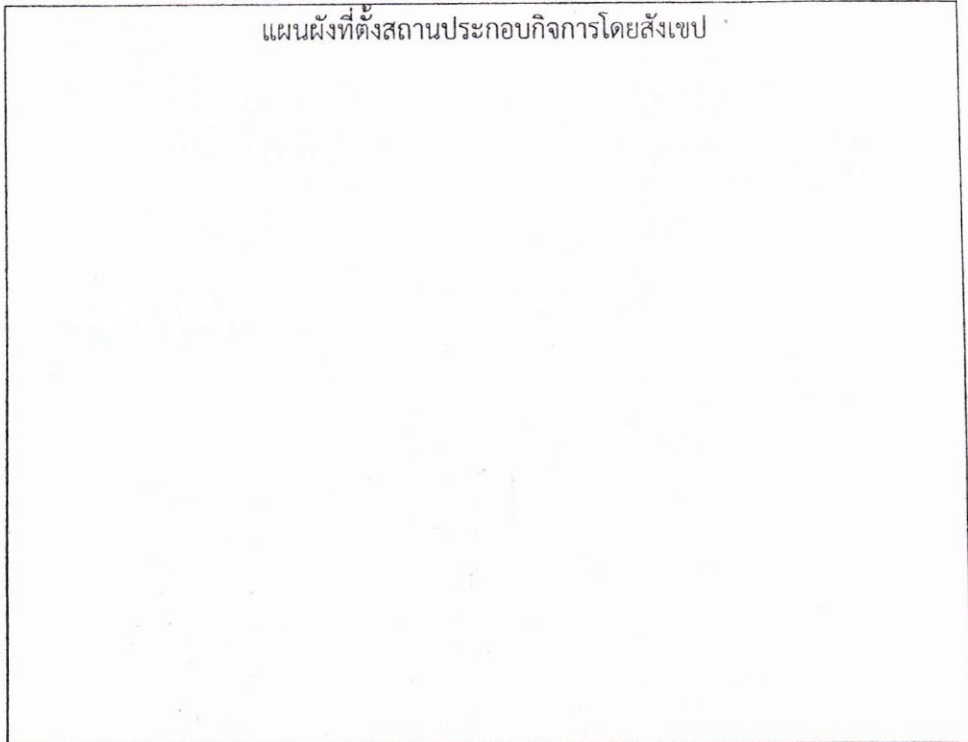
ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเก็บ ขน กำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ประเภท
.....ต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกุดตาไก้ โดยใช้ชื่อ
กิจการว่า..... จำนวนคนงาน.....คน
ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่..... ตำบล.....อำเภอ..... จังหวัด.....
โทรศัพท์.....โทรสาร..... พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและ
หลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้วคือ

๑. รูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัว ไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นตาคำของผู้รับใบอนุญาต ขนาด ๑ นิ้ว ๒ รูป
๒. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจของผู้ขอรับใบอนุญาต
๓. สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาต
๔. สำเนาทะเบียนบ้าน นิติบุคคล (ถ้ามี)
๕. บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการ
๖. ตัวอย่างหนังสือสัญญาระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ
๗. ใบยินยอมให้ทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

แผนที่ตั้งสถานประกอบการพอสังเขป

(ต่อด้านหลัง)

แผนผังที่ตั้งสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

ขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ส่วนของผู้เจ้าหน้าที่

เลขที่..... ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน () ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

๓).....

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ด้านหลังคำขอรับใบอนุญาต)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

() เห็นสมควรอนุญาตและควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....
.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....
.....

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานสาธารณสุข
(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

ความเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก้

() เห็นสมควรอนุญาตและควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....
.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....
.....

(ลงชื่อ)
(.....)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก้

วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกตาไก้

วันที่...../...../.....

แบบ สม.๒

ใบอนุญาต
ประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เล่มที่ เลขที่ ปี

อนุญาตให้ อายุ.....ปี สัญชาติ
บ้านเลขที่ หมู่ที่ ถนน ตรอก/ซอย ตำบล
อำเภอ จังหวัด โทรศัพท์

ข้อ ๑. ประกอบกิจการประเภท.....
ค่าธรรมเนียมบาท ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ เลขที่ลงวันที่เดือน
พ.ศ. โดยใช้ชื่อประกอบการว่า จำนวนคนงาน คน ตั้งอยู่
ณ เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ตำบล อำเภอ จังหวัด
โทรศัพท์ โทรสาร

ข้อ ๒. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทุกข้อ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล
และมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒)

ใบอนุญาตฉบับนี้ใช้จนถึงวันที่ เดือน พ.ศ.

ออกให้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้รับเงิน

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกข้อ

คำเตือน ๑) ต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาต

๒) ต้องต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นสุดอายุ มิฉะนั้นต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐

คำขอต่ออายุ

ใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า อายุ ปี สัญชาติ อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่
ตรอก/ซอย ถนน ตำบล อำเภอ จังหวัด
โทรศัพท์

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเก็บ ขน กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ประเภท
.....ต่อนายกองค้การบริหารส่วนตำบลกุดำไ้
โดยใช้ชื่อกิจการว่า.....จำนวนคนงาน.....คน
ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่..... ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
.....โทรศัพท์.....โทรสาร..... พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบ
เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้วคือ

๑. ใบอนุญาตเดิม
๒.
๓.
๔.

ขอรับรองว่าข้อความในใบคำขอนี้ เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอต่อใบอนุญาต
(.....)

(ด้านหลังคำขอต่อใบอนุญาต)

ส่วนของผู้เจ้าหน้าที่

เลขที่..... ได้รับเรื่องเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน () ครบ

() ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

๓).....

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

ความเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลูกตาไก่

() เห็นสมควรอนุญาตและควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....

(ลงชื่อ)

(.....)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลูกตาไก่

วันที่...../...../.....

คำสั่งของผู้พนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลูกตาไก่

วันที่...../...../.....

